

K573/1096.

Kedves jó Miskáim,

Csak hogy ott hon lehet az a többi vöröskő magától. A sors meg-
elegli szenvedésidet. Régen hájtok irni de nem tudtam,
lehet-e már. Nagyon jó, hogy valahára lehet: erőtől
ne legyünk hanyagok a levelírásban; ki tudja, edes
Miskáim, ki tudja, nem firtalnak e meg újra az
érintkezés e nemetől? Rest levelíró vagyok, de
veled nem levelizek, veled beszélgetek.

Régény kommandamentum: hát ő is, tesztileg
is firtal. Lelke tudom úgy is elgáz firtalodott.
Tiadról Páth ujján hallottam valamit. Örvén,
dó sorsokat várta az öled, remegtem más rest,
nem vonta-e meg segélyét Lucina ismerő - azok
után, miket tölt hallottam, aggódva hájtanál ki,
konigost tudni. Síme jó leveled: egészen más
baj mint az, mellytől remegtem, arról sajnui
jó. Elképzelniük sorsokat - s kíngerniük.

Teleségem firtalhatna volna az érintkezést
néddel: hanem ő is az egész telet becsigéggel
hírta ki, s az egy akadály; mit ugyan elhárít,
ni annyiban nem lesz volna nehéz, mert voltak
napjai, midin kíngyebben érte magát. Jó aka,
daly az volt, mert nem tudtuk, nem utasult-e
barmelley érintkezést által neknek újabb keltamot,
leuseget, mint az oly ironyok kört általában jó,
hárem tudja az ember magát fájhaton.

Tehát mondom, az avony egész sábu sörve,
lett. Betegsége női baj: több kvig terjedt fáj.
dalmas nekedés, misől rendkívül: vérvölis által
neuekiült meg, de az nőbki, vha kivett me-
sábu, moft is megvan. Menovisné hasonló,
az folyvást firtal - hásméről jobb hall,
gutni, vregényről.

Pjermekünk egészségedet, Laxi közelebb
nagy erős firtal ki a table-moving kísérte,
kelnél. Ez a balondag id is napirenden van
s kell benne lenni valaminek. A firtal háta,
sát en federsen fel, azok majd több firtal
Láspanak vinni, mint a kezek. Nák lyuk is

is talál néha egy árpát.

De leginkább becsülném azt az arszult, melly
bennünket meggyőz, egy kivételre fűzve. Szógyul-
junk meg, mielőtt. Intims nincs messze: talán -
talán -

Itt még három tanárt válasszunk hogy a
kauterunk elég legyen sive, így remélvén a nyelv-
vánuanágot. Hallom, Sülágyi Lándort nérsék ki
egynek. Nem jövel-e magyar irodalmat tanítani,
az én helyemre? - Igarság! barátom vagy, maradj
Pönnörben.

Ad vocem Pámit: az ekklesia csak nincs ve,
frélyben? Mi már atól is remegünk. - Most
sem tudósítál: nége van e már minden bajnak?
Ennyit talán lehetne.

Iskolai felügyelőségünk változott. Szöngyi helyé-
be elikulás ő nagysága lépett, evangelicust; monziak
erélyes ember s mindenek elkiüvet hogy iskoláink
a skany erélynek minél inkább megfeleljenek.

De a jövedelmek sivatag kovályát bízzuk az
istenség kereső kezére, s eljünk, a hogy lehet. - Dol-
gozni keveset dolgozom, bár megrendelés, való munka,
lenne elég. Keresnek egy kis futási éleket - annak ha
lenne valamin, a mihez lássak, mert így, csel mel-
kül a legelőre járni nem eulátom eléggi vonvának.
De csak az idő derülne, így is mindjárt kezd-
tebb lennék. Itt igazat parhiotád jólásai: a sava
egéiken el fog az idő vesni, sél után rekken-
nyár állbe, mitől isten menten.

(Kifogytam a papgyból, vagy is nem jöve-
bele egéiken, a mint szoktam. Közéltt majd
többet írok, most fogatjások közpöntésünket
is pines krókjainkat - örevisza. Szógyuljastól
mielőtt, se fellemileg, kedves Komátskán defily-
is Péka pedig nagyon nőjön, mint az apja. -
Ezen véleik)

Nagy-Kőrös, apr. 27. 1853.

Barátod
Arany János

U. i. 19^{én} kelt leveled csak 2 ban veszem

X